

hold med henblik på at træffe afgørelse efter bestemmelsen.

Udlændingestyrelsen kan alene træffe bestemmelse om, at udlændingen skal have dækket sine udgifter til underhold på almindelig vis efter § 42 a, stk. 1, hvis særlige grunde taler derfor, d.v.s. hvis inddragelse af kost-, tøj- og lompepenge efter udlændingens personlige og familiemæssige forhold vil virke særlig belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen har børn i eller under den undervisningspligtige alder, eller hvis udlændingen er mindreårig uledsaget asylansøger.

Til nr. 37

Forslaget er i overensstemmelse med Udvalgsudvalgets forslag. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 852-853.

Til nr. 38

Den foreslåede § 50, stk. 1, er i overensstemmelse med Udvalgsudvalgets forslag. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 853.

Til nr. 39

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 50 a indeholder nærmere regler om en obligatorisk retslig prøvelse af, om udvisning af en udlænding med en foranstaltningsdom efter straffelovens §§ 68-70 skal ophæves, fordi udlændingens helbreds-mæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

§ 50 a, stk. 1, indeholder regler om tilrettelæggelsen af den obligatoriske retslige prøvelse ved udlændinge, der er dømt til forvaring eller anbringelse. I disse tilfælde kræver en foranstaltningsændring, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, efter de gældende regler en forudgående godkendelse fra retten i medfør af straffelovens § 72. Det foreslås derfor, at den obligatoriske retslige prøvelse finder sted samtidig med, at retten i medfør af straffelovens § 72 tager stilling til en sådan foranstaltningsændring. Beslutter retten i medfør af straffelovens § 72, at foranstaltningen endeligt skal ophæves, skal der ikke ske nogen retslig prøvelse af, om udvisningen skal ophæves. I disse tilfælde skal udvisningen effektueres efter foranstaltningsens ophævelse. Anklagemyndigheden drager omsorg for, at den obligatoriske retslige prøvelse finder sted.

§ 50 a, stk. 2, indeholder regler om tilrettelæggelsen af den obligatoriske retslige prøvelse ved udlændinge, der er dømt eller i forbindelse med en foranstaltningsændring fortsat er undergivet en strafferetlig retsfulgelse, der indebærer frihedsberøvelse. I disse

tilfælde kræver udskrivning fra hospital eller forvaring ikke rettens forudgående godkendelse. Det foreslås derfor, at retten på anklagemyndighedens foranledning tager stilling til spørgsmålet om eventuel ophævelse af udvisningen. De almindelige regler i retsplejelovens § 765 om varetægtsurrogat finder anvendelse. Den obligatoriske retslige prøvelse skal finde sted, også selv om der er gået kortere tid efter afsigelsen af dommen. Er udlændingen dømt til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, forudsættes det, at retten i forbindelse med straffesagen tager stilling til, om udlændingens helbreds-mæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Der vil ved rettens afgørelse kunne lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige vurderinger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet. Retten vil endvidere kunne lægge vægt på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisning.

Retten skal af egen drift påse, om udsendelse af en udlænding med et fortsat behandlingsbehov vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettigheds-konvention.

Den retslige prøvelse efter § 50 a udelukker ikke udlændingens adgang til efter § 50 at få spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten, jf. herved forslagens § 1, nr. 38.

Til nr. 45

Som en konsekvens af, at det ikke længere vil skulle indgå i domstolens overvejelser i forbindelse med udvisning på grund af strafbart forhold at vurdere, om udlændingen (fortsat) risikerer asylrelevant forfølgelse i hjemlandet, jf. herved bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 1, nr. 7, i forslagens § 1, nr. 18, foreslås bestemmelsen i § 57, stk. 1, hvorefter Flygtningenævnet afgiver en udtalelse til brug for domstolsbehandlingen, ophævet.

Som en konsekvens af, at Flygtningenævnet ikke længere vil skulle afgive udtalelse til brug for straffesagen, foreslås den gældende bestemmelse i § 57, stk. 3, (efter forslaget § 57, stk. 2) ændret således, at oplysninger om en udlændings strafbare forhold i disse tilfælde alene kan videregives til Udlændingestyrelsen.

Med henblik på at sikre, at domstolene i forbindelse med en fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning får adgang til relevante oplysninger vedrørende udlændingens personlige, familiemæssige og øvrige forhold, således at afgørelsen kan træffes på et fyldestgørende grundlag, foreslås der i § 57, stk. 1, indsat en bestemmelse om, at anklagemyndighe-